

ut equaliter sint patris & filij. **Et clarificatus sum** (inquit) **in eis.** Nunc suam clarificationem, tanquam facta sit, dicit, cum adhuc esset futura. [Clarificatus sum in eis,] id est, per eorum prædicationē clarificatus sum in toto mundo. Et quia prædestinarum est ut fieret, certum uoluit esse quod futurum erat, ideoq; præteriti temporis uerbis usus est. **Et iam nō sum** (inquit) **in mundo, et hi in mundo sunt.** Significat horam qua transurus erat ex hoc mundo, & uerbo presentis temporis usus est pro futuro, quia quod cito erat futurum, quasi factum esset, dixit. **Quod** autem ait, [& hi in mundo sunt,] significat eos, ad quos loquebatur, tardius transire ex hoc mundo. Necessesse est enim ut illi remanerēt, per quos prædicaretur nomen eius sanctum in mundo. Præuidensq; quod eos mouere possit, qui audirent hæc quæ eligerent, adiecit: **Nunc autem ad te vado** ascensionis gloria, per quam eleuatus est homo super altitudinem caelorum, & omnium angelicarum potestatum dignitates, ita ut in dextera dei patris collocaretur.

IN DIE SANCTO

Ascensionis domini Actuum. I.

Primum quidem sermonem feci de omnibus o Theophile, **quæ coepit Iesus facere & docere. Et reliqua.**

Lucas euangelista, fratres charissimi, qui unū ex quatuor euangelij scripsit, ipse etiam librum **Actuum** apostolorum, unde nunc presens lectio sonat, edidit: ubi & primitus de ultimo conuiuio, quod

dn̄s post resurrectionem suam cum discipulis suis habuit, simul & de ascensione eius ad cælum, quã hodie celebramus, mentionẽ fecit. Exordium em̄ ipsius libri ita est: Primũ quidem sermonẽ feci, id est, euangelium, de omnibus o **Theophile** episcopo, qui hunc me librum actuum apostolorũ scribere cogis.

Quæ cepit Iesus. Primo signa monstrãdo, uel ea quæ ad exẽpla uitę ptinebant, facere & postea docere, quia Iesus bonum doctorẽ instituens, nulla nisi quæ docuit fecit. Usq; in diem qua præcipiens apostolis per spiritum sanctũ quos elegit, assumptus est. Dans præcepta ante assumptionẽ obseruare & adimplere, q̄ uel in hoc libro uel in euãgelij legunt. Quibus & præbuit seipsum uiuum in multis argumentis, post passionẽ suam p dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno dei.] Per hanc quadraginta dieꝝ cum discipulis conuersationẽ, significat oĩa se tã aperta quã occulta, q̄ p̄miserat, impletur, ut de multis uel unum dicamus, quod ait: Ecce ego uobiscũ sum omnibus diebus usq; ad consummationẽ seculi. Et conuiescens præcepit eis, ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarẽt promissionem patris.] Quod cibos cum discipulis sumpsit, hoc ideo fecit, ut eandem quam mortuus suscitauerat carnem, palpando atq; tractando, uerã monstraret. Sequitur: Quã audistis, inquit, per os meum: quia Johannes quidem baptizauit aqua uos autẽ baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. Fuerunt autem iam apostoli aqua baptizati, sed nondum spiritu sancto pleniter, qui eis promittitur post ascensionẽ illã futurus. Neq; autẽ ipsi apostoli, neq; successores eorũ

Matt. vi.

Luce. 24.

hucusq; in ecclesia aliter quam Iohannes Baptista. i. in aqua baptizare uolebant: sed tamē inuocato noīe Christi. i. interior uirtus spiritus sancti, quæ hoīe in aqua mergente simul animas & corpora purificet, quod in Iohannis baptisate non fiebat. Itaque qui conuenerant interrogabant eum, dices: Dñe, si in tempore hoc restitues regnū Israel?] Consequenter de regno dei percontatur, utrum uidelicet mox adueniente spū sancto in præsentī esset restituendū, an in futuro sanctis reseruandum credere deberent. Dixit autem eis: Nō est uestrū nosse tempora uel momēta, quæ pater posuit in sua ipsius potestate.] Ostendit quia nō expedit nosse nobis mortalibus diē uocationis nostræ, ut semper incerti de aduentu iudicis, ita solliciti q̄ridie uiuamus, quasi die alia ad iudicium properare debeamus. sed accipietis inquit, uirtutem superueniētis spiritus sancti in uos, & eritis mihi testes in Ierusalem & in omni Iudæa & Samaria, & usq; ad ultimum terræ.] Ac si diceret: Non enim putare debetis ueniente spū sancto in uos, statim huius mundi fieri cōsummationē, sed uobis tm̄ uirtutē de me testificādi præbere. Et cū hæc dixisset, uidētibus illis, eleuatus est, & nubes suscepit eū ab oculis eorum.] Vbiq; creatura creatori suo præstat obsequiū. Astra indicant nascentem, patientem obnubūt, recipiunt nubes ascendentem, redeuntem ad iudiciū comitabūtur. Cumq; intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo uiri adstiterunt iuxta illos in uestibus albis, qui & dixerūt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus qui assumptus est à uobis in cælum, sic ueniet quemadmodum uidistis eum eun-

tem in cælum . Id est, in ea forma carnis atq; substantia uenit iudicandus, in qua ueniet iudicaturus. Nos ergo dignis moribus ascensum in cælum nobis præparemus, & peregrinari nos in hoc mûdo ualde cognoscamus. In quo etiã si quædam cõmoda blandiuntur, non amplectenda sunt nequiter, sed despicienda sunt fortiter. Ideo dilectissimi fratres, si ascendere uultis in cælum, hoc in spe nostra interim roboremus, in hoc uotis omnibus æstuemus, hoc meditemur in terris, quod cõputemur in cælis. Tũc exuturi carnis mortalitatem, nunc exuamus animi uetustatem. Facile em̄ corpus leuabitur in alta cælory, si non premat spiritum sarcina peccatorum. Quapropter dilectissimi erigamur ad eum, qui puluerem nostræ abiectionis, corpus fecit suæ gloriæ, & ut ascensionis eius mereamur esse consortes, humiliati & patientiæ ipsius per omnia congruamus. Magni nominis militiam, magnæ professiõis suscepimus disciplinã. Seditatores Christi discedere à regia nõ licet uia, nec dignum est temporalibus occupari ad æterna tendentes. Et quia precioso sanguine Christi redempti sumus, glorificemus & portemus deum in corpore nostro, ut ad ea quæ fidelibus sunt præmia præparata, peruenire mereamur.

IN DIE SANCTO

ascensionis domini. Marci XVI.

In illo tempore Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem illorum, Et rel.